

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: CA-16C/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118326314
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Jančulová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2023:6118326314.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

CA-16C/1/2019

Okresný súd Žilina sudkyňou Mgr. Alenou Jančulovou v spore žalobcov: 1. A. B., narodený XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXXX/XXX, XXX XX E. - C. F., 2. E. G., narodená XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/X, XXX XX C. C. I., zastúpených Advokátska kancelária HPP s. r. o., so sídlom Záhradnícka 30, 821 08 Bratislava, IČO: 36 867 489 proti žalovanému: OB- BELSTAV, s. r. o., so sídlom Olešná č. 500, 023 52 Olešná, IČO: 36 396 605, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s. r. o., so sídlom Ul. 17. Novembra 3215, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522, o zaplatenie 8 460 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

CA-16C/1/2019

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu 8.460,-€ s 9,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 7.800,-€ od 24.3.2015 do zaplatenia, s 9,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 660,-€ od 19.10.2014 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky 40,-€, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie do 60 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

CA-16C/1/2019

1. Žalobným návrhom sa žalobcovia 1/, 2/ voči žalovanému domáhali zaplatenia istiny 8.460,-€ a úrokov z omeškania 9,05 % ročne zo súm 7.800,-€ od 24.3.2015 do zaplatenia, zo sumy 660,-€ od 19.10.2014 do zaplatenia, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 40,-€ vrátane náhrady trov konania.

2. V žalobnom návrhu uvádzali skutočnosti, že dňa 26.9.2013 uzatvorili ako objednávateľia so žalovaným ako zhotoviteľom Zmluvu o dielo, ktorá bola následne doplnená dodatkami č. 1 až 3. Závazkový vzťah založený Zmluvou o dielo sa podľa dohody žalobcov so žalovaným spravuje ustanoveniami obchodného zákonníka. Predmetom Zmluvy o dielo bolo zhotovenie hrubej stavby rodinného domu v Meste Hainburg an der Donau v Rakúsku, pričom podľa bodu 3.2. Zmluvy o dielo malo byť dielo vykonané do 18.10.2014. Napriek tomu, že išlo o opakovane predĺžený termín dokončenia diela, s ktorým žalobcovia súhlasili na návrh žalovaného, žalovaný nebol schopný ani v tomto termíne riadne dielo dokončiť. Preto listom datovaným dňa 4.3.2015 odstúpili od Zmluvy o dielo. Tento list bol žalovanému doručený dňa 23.3.2015, kedy nastali účinky odstúpenia od zmluvy. V dôsledku omeškania žalovaného s vykonaním diela im vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 50,-€ denne za obdobie odo dňa 19.10.2014 do 23.3.2015 v celkovej výške 7.800,-€ za 156 dní omeškania a taktiež nárok na zaplatenie kompenzácie

označenej ako penále za predĺženie termínu vykonania diela vo výške 20,-€ denne za obdobie odo dňa 16.9.2014 do 18.10.2014, ktorá bola dohodnutá v bode 1.4 dodatku č. 3 k Zmluve o dielo, t.j. v celkovej výške 660,-€ (za 33 dní predĺženia termínu vykonania diela). Zároveň si voči žalovanému uplatnili aj zákonný úrok z omeškania v ročnej sadzbe 9,05 % a taktiež aj nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 40,-€ vrátane náhrady trov konania.

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobcovia 1/, 2/ súdu predložili Zmluvu o dielo zo dňa 26.1.2013 č.l. 7-9, krycí list rozpočtu č.l. 9 pv., dodatok č. 2 k Zmluve o dielo zo dňa 5.8.2014 č.l. 10-11, dodatok č. 3 k Zmluve o dielo zo dňa 15.9.2014 č.l. 12, odstúpenie od zmluvy zo dňa 4.3.2015 č.l. 13, doporučený list o doručení zásielky č.l. 14, rekapituláciu rozpočtu č.l. 15-17.

4. Žalobcovia 1/, 2/ podali návrh na vydanie platobného rozkazu na upomínacom súde a to na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 27.8.2018 č.l. 22. Upomínací súd Okresný súd Banská Bystrica pod sp.zn. 10Up/559/2018 dňa 22.10.2018 vydal vo veci platobný rozkaz, ktorým návrhu žalobcov 1/, 2/ v celom rozsahu vyhovel č.l. 25.

5. Voči uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu odpor. V podanom odpore uvádzal, že so žalovanou istinou 8.460,-€ nesúhlasí a taktiež nesúhlasí ani s úrokmi z omeškania, pretože sa do žiadneho omeškania nedostali. V zmysle Zmluvy o dielo uzatvorenej dňa 26.9.2013 a troch dodatkov k tejto zmluve sa zaviazali ako zhotovitelia zrealizovať dielo – hrubú stavbu rodinného domu v Meste Hainburg an der Donau v Rakúsku, pričom je pravdou, že došlo k predĺženiu termínu lehoty až na termín 18.10.2014. Podľa článku 5.6. Zmluvy o dielo bolo medzi stranami sporu dohodnuté, že v prípade neuhradenia dotknutých platieb objednávateľom v dohodnutom termíne zhotoviteľ má právo prerušiť práce až do doby ich zaplataenia. Ku dňu podania odporu im žalobcovia neuhradili faktúru č. XXXXXXXX vystavenú dňa 20.9.2014 a splatnú dňa 27.9.2014 na sumu 5.000,-€, ktorú následne aj mailom ako predžalobnou výzvou urgovali dňa 14.10.2014. Uplatňovanie zmluvnej pokuty a taktiež aj penálov považujú za nedôvodné z dôvodu, že samotní žalobcovia sa dostali do omeškania s úhradou splatných faktúr, na čo poukazovali, k čomu ich aj ústne vyzývali, pričom sa uskutočnilo aj niekoľko osobných stretnutí, avšak do dnešného dňa si žalobcovia svoju povinnosť nesplnili. Nemohli sa dostať do omeškania, keďže došlo k porušeniu zmluvných povinností zo strany žalobcov a teda títo spôsobili, že nemohli ďalej práce vykonávať. Majú za to, že uplatňovanie zmluvnej pokuty je aj v rozpore s dobrými mravmi, keďže žalobcovia spôsobili vznik uvedeného omeškania. Taktiež je v rozpore s dobrými mravmi aj to, ak niekto neplatí faktúru a potom ešte dokonca odstúpi od zmluvy a následne si uplatňuje zmluvnú pokutu a takýmto spôsobom sa snaží na ich úkor obohatiť, aj napriek tomu, že si nesplnil svoje splatné záväzky a aj napriek tomu, že nedokončenie diela bolo spôsobené nedostatkom súčinnosti na ich strane. Taktiež majú za to, že výška zmluvnej pokuty je neprimerane vysoká, nakoľko presahuje viac ako 10-násobok z celkovej ceny diela. Vzniesli aj námietku premičania. Mali za to, že napriek tomu, že predmetná zmluva je posudzovaná ako zmluva v zmysle obchodného zákonníka je potrebné na ňu aplikovať ustanovenie § 52 Obč. zák., podľa ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Preto aj vznášajú námietku premičania. Sú toho názoru, že v danom prípade je premičacia doba všeobecná na uplatnenie zmluvnej pokuty. V prípade, ak by sa súd nestotožnil s ich argumentmi žiadajú v konaní započítanie sumy vo výške 5000,-€ + príslušenstvo od 28.9.2015 až do zaplataenia z titulu neuhradenej faktúry č. J.. Ďalej v podanom odpore poukázali na platobnú disciplínu žalobcov, ktorí vždy mali problém s plnením si svojich splatných záväzkov, na čo ich niekoľkokrát aj e-mailom upozorňovali.

6. Na preukázanie svojich tvrdení žalovaný predložil listinné dôkazy a to faktúru č. FO0182014 č.l. 31, súpis prác a dodávok č.7 k uvedenej faktúre č.l. 31 pv., výzvu na úhradu dlžnej čiastky č.l. 32, 32 pv. zo dňa 2.6.2014, výzvu na úhradu dlžnej čiastky zo dňa 14.10.2014 č.l. 33 a 33 pv.

7. Žalobcovia 1/, 2/ sa vyjadrili k podanému odporu žalovaného č.l. 37-38 .Vo svojom vyjadrení uviedli, že skutkové tvrdenia žalovaného uvedené v odpore proti platobnému rozkazu sú založené na vykonštruovaných a nepravdivých tvrdeniach. Nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že sa dostali do omeškania so zaplataením splatnej faktúry K. J. na sumu 5.000,-€, ktorá mala byť splatná dňa 27.9.2014, ktorú nemali uhradiť, čo malo byť dôvodom na prerušení prác na diele. Uviedli, že posledný zápis v stavebnom denníku, ktorý bol vedený pri vykonávaní diela zo strany žalovaného je zo dňa 4.9.2018. Po tomto dátume už v stavebnom denníku nie je žiadny zápis, ktorý by podpisoval alebo odsúhlasoval

niektorý zo žalobcov. Po tomto dátume už žalovaný zjavne žiadne práce na diele nevykonával. Nie je preto možné, aby dňa 15.9.2014 (t.j. 11 dní po poslednom zápise v stavebnom denníku) potvrdil v dodatku č. 3 k Zmluve o dielo, že všetky vykonané práce a dodávky boli finančne vyporiadané a následne dňa 20.9.2014 (t.j. 5 dní po uzatvorení dodatku č. 3 a 16 dní po poslednom zápise do stavebného denníka) mohol vystaviť faktúru na zaplatenie ďalšej časti diela, ktorou údajne mala byť montáž interiérových priečok a komína. Žalovaný faktúru č. J. nebol oprávnený vystaviť, lebo interiérové priečky a komín neboli vykonané ani k termínu vykonania diela (t.j. 18.10.2014). Táto faktúra nebola žalobcom doručená, pričom ju prvýkrát videli až po doručení odporu proti platobnému rozkazu zo strany konajúceho súdu. Uviedli, že žalovaný nikdy nenamietal odstúpenie od zmluvy z ich strany, hoci v ňom bolo výslovne uvedené, že k nemu došlo na základe omeškania žalovaného s vykonaním diela a nikdy od nich nevymáhal ani žiadne svoje údajne peňažné nároky voči nim. Za zjavne neopodstatnenú považoval aj námietku premlčania vznesenú zo strany žalovaného, nakoľko ako zmluvné strany pri uzatváraní Zmluvy o dielo sa dohodli, že záväzkový vzťah medzi nimi sa bude spravovať príslušnými ustanoveniami obchodného zákonníka.

8. Na preukázanie svojich tvrdení žalobcovia 1/, 2/ súdu predložili kópiu zo stavebného denníka č.I. 39, fotografie realizovanej stavby č.I. 39 a) až 43.

9. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcov 1/, 2/ vyjadril podaním zo dňa 5.9.2019 č.I. 64-65. V uvedenom vyjadrení zotrval na tom, že faktúru zo dňa 20.9.2014 na sumu 5.000,-€ vystavili. Uvedenú faktúru žalobcovi doručili v zmysle dodatku č. 3 k Zmluve o dielo zo dňa 26.9.2013. V zmysle článku 5.3. Zmluvy o dielo fakturácia sa bude uskutočňovať formou zálohových a čiastkových faktúr po ukončení jednotlivých etáp prác. Podkladom pre vypracovanie čiastkovej faktúry bude objednávateľom odsúhlasený súpis vykonaných prác. Podľa Dodatku č. 3 a podľa jeho bodu 1.5. ku dňu podpísania tohto dodatku boli prevedené práce a dodávky na dielo a následne finančné vysporiadanie v celkovej výške 69.172,62 € vrátane DPH. Zhotoviteľ potvrdzuje, že všetok materiál, ktorý bol doposiaľ zabudovaný do diela bol zo strany objednávateľa riadne zaplatený. Poukázali na bod 1.6. predmetného dodatku č. 3 zo dňa 15.9.2014 a to, že ku dňu podpísania dodatku zostáva k vysporiadaniu preverenie prác a dodávok na dielo a následné platby v celkovom finančnom objeme 12.673,31 € vrátane DPH, ktorý opis vysporiadania obsahuje ustanovenie článku 5 Zmluvy bod 5.3. písm.c) až e) v zmysle jej dodatku č. 2. Predmetná fakturácia na sumu 5.000,-€ je práve fakturáciou zostávajúcej časti prác, ktoré mali byť vykonané, teda je to iba časť fakturácie z objemu prác vo výške 12.673,31 € vrátane DPH. Žalovaný uviedol, že aj od posledného zápisu v stavebnom denníku zo dňa 4.9.2018 sa sústavne na stavbe pracovalo. Rozporoval že fotografie, ktoré boli žalobcami 1/, 2/ predložené boli z októbra. Podľa žalovaného nie je zrejmé, kedy boli predmetné fotky vykonané, avšak oni keď dokončovali práce, tak boli vykonané aj vnútorné priečky, ako aj stavba komína. Na základe týchto prác vystavili faktúru, pričom súčasťou faktúry bol aj súpis vykonaných prác. Poukázali na to, že žalobcovia si v minulosti neplnili riadne svoje finančné povinnosti, preto zakomponovali aj do dodatku č. 3 vyhlásenie, že dodaný tovar bol skutočne aj zaplatený a po vykonaní vnútorných priečok a stavby komína požadovali od nich preplatenie v hodnote 5.000,-€, k čomu však nedošlo. Ďalej uviedli, že veľmi zvláštne pôsobí vyjadrenie žalobcov poukazujúce na článok odstúpenia od zmluvy, keď v samotnom odstúpení od zmluvy, ktoré pripravovali žalobcovia je uvedené: „Na naša odstúpenie od zmluvy o dielo a bezproblémové ukončenie celého zmluvného vzťahu si Vás dovoľujeme vyzvať, aby ste nám ku dňu 13.3.2015 odovzdali posledný bod vyčíslenie a odôvodnenie prípadných peňažných nárokov vašej spoločnosti voči nám ako objednávateľom diela“. Pokiaľ by si žalobcovia neboli vedomí žiadnych splatných alebo nesplatených záväzkov voči ich spoločnosti, určite by takýto odsek odstúpenia od zmluvy nedávali. Oni sa potom následne so žalobcami aj osobne stretli, kde jednoznačne boli tieto skutočnosti preukázané a potvrdené a kde jednoznačne vyplýva, že faktúra vo výške 5.000,-€ doposiaľ uhradená nebola. Poukázali na skutočnosť, že z ich strany bol dorobný aj krov, boli domurované štíty, strecha bola zalatovaná. Čiže fotografia, ktorú uvádza žalobca vo svojom vyjadrení nie je reálnou fotografiou dokončenia stavby po ich odchode.

10. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení navrhli vypočuť svedkov F. L., C. L., M. N. E. a N. E.. Taktiež súdu predložili fotodokumentáciu zo stavby nimi vyhotovenú, ktorými chceli preukázať realizáciu vnútorných priečok komína aj krovu a čestné prehlásenie F. L. č.I. 66 a C. L. č.I. 66 pv., fotografie č.I. 67 až 70.

11. V písomnom vyjadrení zo dňa 29.11.2019 č.l. 77-78 žalobcovia 1/, 2/ zotrvali na svojich predchádzajúcich vyjadreniach. A to, že faktúra č. J. na sumu 5.000,-€ zo dňa 20.9.2014 im nikdy nebola doručená, že práce a to dokončená montáž komína a interiérových priečok, ktoré boli uvedenou faktúrou vyfakturované žalovaný nevykonal, že sa nikdy nedostali do omeškania so zaplatením takto neexistujúcej faktúry. Podmienkou pre vystavenie faktúry bolo preukázanie vykonania prác, t.j. žalovaný musí doložiť dôkaz o tom, že dokončil príslušnú časť diela, montáž interiérových priečok a komína a že faktúru vystavil na základe žalobcami odsúhlaseného súpisu prác. Aj z fotografií, ktoré súdu predložili vyplýva, že komín ani interiérové priečky neboli vystavené ku dňu 18.10.2014, kedy uvedené fotografie boli vykonané. Z údajov ku všetkým fotografiám, ktoré súdu zaslali je zrejmé, že tieto boli vyhotovené práve dňa 18.10.2014. Tieto údaje sú zrejmé zo zaznamenaných vlastností fotografií, ktoré súdu zaslali ako elektronické dokumenty (údaj o čase vyhotovenia fotografií sa zobrazí v položke „Podrobnosť pri vlastnostiach elektronického súboru“. Z uvedených fotografií je zrejmé, že ku dňu 18.10.2014, t.j. takmer mesiac po údajnom vystavení faktúry FO0182014, ktorou sa žalovaný domáha zaplatenia časti ceny za dielo za montáž interiérových priečok a komína nebola žiadna takáto časť diela dokončená. Preto žalovaný nemohol vystaviť k tomuto dátumu a (už vôbec nie k dátumu 20.9.2014) žiadnu faktúru a celkom logický nemohol takúto neexistujúcu faktúru ani doručiť žalobcom. Pokiaľ žalovaný súdu predložil 4 vlastné fotografie, ktoré majú preukazovať, že na rodinnom dome žalobcov realizoval aj vnútorné priečky, komín a krov v dôsledku čoho má byť nesporné, že žalobca súd zavádza, z detailov jednotlivých fotografií, ktoré žalovaný súdu predložil a obsahu, ktorý zobrazujú, nijako nepreukazujú tvrdenia žalovaného, ale naopak úplne ich vyvracajú. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že interiérové priečky a komín mali byť najneskôr ku dňu 20.9.2014 dokončené, na základe čoho mal údajne vystaviť predmetnú faktúru, na predložených fotografiách nie je vidieť žiadne interiérové priečky ani komín a to aj napriek tomu, že tieto fotografie boli nasnímané podstatne neskôr, ako je dátum údajného vystavenia faktúry č. J.. Keďže fotografie č. 1, 3 a 4 boli nasnímané dňa 19.11.2014 a fotografia č. 2 bola nasnímaná dňa 25.11.2014, čo vyplýva aj z informatívneho náhľadu na vlastnosti týchto fotografií.

12. Na preukázanie svojich tvrdení žalobcovia 1,2 súdu predložili informatívny náhľad na vlastnosti fotografií č.l. 79-80.

13. Na pojednávaní dňa 16.9.2021 č.l.129-133 právny zástupca žalobcov 1/, 2/ v celom rozsahu zotrval na žalobnom návrhu a žiadal, aby súd žalobnému návrhu vyhovel. Právny zástupca žalovaného zotrval na svojich predchádzajúcich písomných vyjadreniach. Žiadal, aby bol žalobný návrh žalobcov zamietnutý.

14. Okresný súd Čadca vo veci rozhodol v poradí prvým rozsudkom pod sp.zn. 16C/1/2019-134 dňa 16.9.2021 tak, že zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcom 1/, 2/ sumu 8.460,-€ s 9,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 7.800,-€ od 24.3.2015 do zaplatenia, 40,-€ náklady spojené s uplatnením pohľadávky, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V bode II. žalobu, čo do zaplatenia 9,5 % úroku z omeškania ročne zo sumy 660,-€ od 24.3.2015 do zaplatenia zamietol a vo výroku III. žalobcom 1/, 2/ náhradu trov konania proti žalovanému nepriznal. Za dôvodným okresný súd považoval nárok žalobcov 1/, 2/ na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 7.800,-€ za čas od 19.10.2014 do 23.3.2015, rovnako aj druhý zmluvný nárok uplatnený ako penále za čas od 16.9.2014 do 18.10.2014 v celkovej výške 660,-€. Rovnako aj nárok na zaplatenie 40,-€ - nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Opravným uznesením sp. zn. 16C/1/2019-167 zo dňa 28.10.2021 okresný súd vykonal opravu výroku I., II. rozsudku v zápisnici o pojednávaní zo dňa 16.9.2021 a v písomnom vyhotovení rozsudku zo dňa 16.9.2021 tak, že v bode I. žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom 1/, 2/ sumu 8.460,-€ s 9,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 7.800,-€ od 24.3.2015 do zaplatenia, 40,-€ náklady spojené s uplatnením pohľadávky, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V bode II. žalobu čo do zaplatenia 9,05 % úroku z omeškania ročne zo sumy 660,-€ od 24.3.2015 do zaplatenia zamietol. Následne dopĺňajúcim uznesením sp.zn. 16C/1/2019-169 zo dňa 28.10.2021 rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 16C/1/2019-134 zo dňa 16.9.2021 doplnil o výrok IV. v nasledujúcom znení: žalobu čo do zaplatenia 9,05 % úroku z omeškania ročne zo sumy 660,-€ od 19.10.2014 do 23.3.2015 zamietla.

15. Voči uvedenému rozsudku podali žalobcovia 1/, 2/ vo výroku II. a III. rozsudku ako aj žalovaný voči výroku I. rozsudku odvolanie. Žalobcovia 1), 2) v podanom odvolaní namietali, že im nebol zo strany súdu priznaný nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,05 % zo sumy 660.- € a náhrada trov konania. Žalovaný v podanom odvolaní zotrval na tom, že nemohol vzniknúť žalobcom 1/, 2/ nárok na zmluvnú pokutu a tzv. penále, pretože na základe Zmluvy o dielo na jeho strane bol dôvod na

prerušenie prác z dôvodu neuhradenia ním vystavenej a žalovaným doručenej faktúry FO0182014 splatnej dňa 27.9.2014 za zhotovenie komína a interiérových priečok ku dňu 20.9.2014. Poukázal na to, že súd nevykonával dokazovanie na preukázanie jeho skutkových tvrdení výsluchom ním navrhovaných svedkov a konateľa žalovaného.

16. Krajský súd Žilina rozhodol o odvolaní žalobcov 1/, 2/ a žalovaného uznesením č.k. 11Co/45/2022-227 zo dňa 29.9.2022, ktorým uznesením rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením č.k. 16C/1/2019-167 zo dňa 28.10.2021 a dopĺňacím uznesením č.k. 16C/1/2019-169 zo dňa 28.10.2021 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a uložil súdu prvej inštancie povinnosť vykonať žalovaným navrhnuté dôkazy – výsluchy svedkov a konateľa žalovaného, tieto následne vyhodnotiť v kontexte ostatných dôkazov a zhodnotiť, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých záverov vychádzal a ako ich skutkovo a právne vyhodnotil. Závery, ktoré prijal primerane vysvetliť tak, aby z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplývala jednostrannosť a ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

17. Podľa § 391 ods.2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

18. S poukazom na právny názor krajského súdu, prvoinštančný súd vykonával dokazovanie výsluchom konateľa žalovaného N. E., svedkov navrhnutých zo strany žalovaného : M. N. E. F., F. L., C. L., žalovaného 1) a svedka navrhnutého zo strany žalobcov žalobcov 1,2 M. F. F..

19. Na pojednávaní dňa 17.3.2023 súd vykonával výsluch konateľa žalovaného N. E. a svedka M. N. E. F., žalobcu 1) A. B. a svedka navrhnutého žalobcom M. F. F..

20. Konateľ žalovaného N. E. vo svojej výpovedi uviedol, že ku dňu 20.9.2014 vykonali na stavbe žalobcov 1, 2 stavebné práce a to výstavbu komína a interierových priečok. Následne vyhotovili za tieto vykonané práce faktúru č. J.. Uvedenú faktúru a súpis vykonaných prác osobne v septembri 2014 odovzdal žalobcovi 1), ktorý mu sľúbil, že túto faktúru uhradí. (Pozn. súdu na pojednávaní dňa 24.5.2019 už konateľ žalovaného udáva, že ju odovzdal osobne žalobcovi 1) do ruky po 20.9.2014 – presný dátum si však nepamätá) . Preto v prácach ďalej pokračovali. Napriek tomu, že faktúru FO0182014 nemali vyplatenú, vyhotovili ešte na dome žalobcov 1), 2) aj krov. Za zhotovenie krovu a materiál zaň žalobcom faktúru nevystavili, nakoľko na stretnutí so žalobcom 1) niekedy v mesiaci apríl – máj roku 2015, kde bol prítomný aj jeho syn M. N. E., došlo medzi ním a žalobcom 1) k dohode, že výstavba krovu bude pre žalobcov 1), 2) ako kompenzácia za to, že dielo nebolo z ich strany zhotovené včas a že žiaden z nich si voči sebe navzájom nebude uplatňovať žiadne nároky. Práce na dome žalobcov dokončili do konca októbra 2014.

21. Svedok M. N. E. (pozn. súdu syn konateľa žalobcu) uviedol, že na stavbe žalobcov 1), 2) pracoval ako stavbyvedúci a riadil na nej všetky práce. Niekedy v mesiaci september 2014 – ku dňu 20.9.2014 zhotovili na stavbe žalobcov 1,2 interiérové priečky a komín a v mesiaci október 2014 zrealizovali krov. Žalovaný dokončil práce na stavbe žalobcov 1), 2) v októbri 2014, kedy už boli firmou žalovaného zrealizované tieto práce: bola zhotovená hrubá stavba, krov, prebiehalo podbitie pod finálne krytie, boli vybudované obvodové priečky, interiérové priečky, komín a vykonaná hydroizolácia od cesty. Práce na stavbe prestali vykonávať niekedy v mesiaci október (presný dátum nevie), lebo mu zavolali z firmy, že tieto práce nie sú zaplatené. Všetky stavebné práce, ktoré boli zhotovené na stavbe sú zaznamenané v stavebnom denníku, ktorý od neho zobral žalobca 1), nevie však uviesť kedy a viac už denníka niet. Má vedomosť o tom, že medzi žalobcom 1) a konateľom žalovaného prebehlo v mesiaci apríl – máj 2015 v Bratislave nejaké stretnutie, ktorého sa zúčastnil aj on. Stretli sa za tým účelom, aby sa vzájomné vzťahy medzi žalobcami a žalovaným usporiadali. Na tomto stretnutí sa so žalobcom 1) dohodli, že on si nebude voči ním uplatňovať žiadne pokuty a ako protihodnotu za to dostane zadarmo vyhotovený krov.

22. Žalobca 1) A. B. vo svojej výpovedi zotrval na tom, že faktúra č. J. mu nikdy nebola zo strany žalovaného doručená a ani žiadna výzva na jej úhradu. Ku dňu 20.9.2014 žalovaný nevyhotovil na stavbe, ktorú pre neho realizoval komín a ani interiérové priečky, preto nemohol žalovaný ani uvedenú faktúru ku dňu 20.9.2014 vystaviť. Napriek tomu, že sa so žalovaným na základe dodatku 3) zo dňa 15.9.2014, (ktorý bol však podpísaný dňa 18.9.2014, nakoľko 15.9.2014 bol štátny sviatok) k Zmluve o dielo dohodli, že dielo dokončí do 18.10.2014, v tomto termíne žalovaný na stavbe žiadne práce

nevykonával. V polovici novembra 2014 okolo 21. až 22.11.2014 žalovaný zhotovil na dome krov (strecha bola prikrytá fóliou a bolo tam latovanie) a následne ďalšie práce boli vykonané zhruba do 28.1.2015 a to výstavba komína (vnútorné priečky vybudované neboli) . Že komín nebol žalovaným zhotovený k 20.9.2014 môže preukázať mailovou komunikáciou s decembra roku 2014 s pánom E., ktorý sa naňho obrátil, či môžu vystaviť vystaviť komín a že tento zodpovedá rakúskym normám s čím on súhlasil. Po 28.1.2015 už žalovaný žiadne ďalšie práce na dome nevykonával, preto sa rozhodol, že odstúpi od zmluvy, nakoľko pôvodne bol medzi nimi dohodnutý termín dokončenia diela do januára 2014. Keď si žalovaný za vybudovanie krovu odmenu nevyfakturoval, mal za to, že je to nejaké odškodnenie zo strany žalovaného, že dielo riadne a včas nevykonával. Za tieto práce žalovanému nezaplatil, nakoľko si ich žalovaný nevyfakturoval. Žalobca zotrval na tom, že si ku dňu 18.10.2014 zhotovil fotodokumentáciu stavby, pričom k tomuto dátumu ako vyplýva s ním zhotovených fotografií žiadne žalovaným tvrdené vyhotovené práce na stavbe vyhotovené neboli. Poprel, že by sa bol stretol niekedy v roku 2015 s konateľom žalovaného za tým účelom, aby riešili nejaké vzájomné záväzky.

23. Svedok M. F. F. (navrhnutý zo strany žalobcu 1) vo svojej výpovedi uviedol, že pracuje ako stavebný dozor. Na stavbe žalobcov 1), 2) vykonával kontrolu stavebných prác na základe požiadania žalobcu 1) zhruba od mesiaca august 2014 až do novembra 2014. Na stavbe sa počas tejto doby nič nedialo, len nejaké malé stavebné úpravy. Bol tam za uvedené obdobie zhruba 6 až 8 krát a vykonával zo stavby fotodokumentáciu, ktorú súdu predkladá. V období od 8 mesiaca 2014 až do novembra 2014, kedy na stavbu on chodil, neboli tam vybudované žiadne priečky ani komín (o čom svedčia fotografie, ktoré súdu predložil).

24. Žalovaný výpoveď svedka spochybnil, nakoľko podľa jeho vyjadrenia svedka nikdy na stavbe nevidel. Rovnako aj svedok M. N. E. uviedol, že svedka nikdy na stavbe nevidel. Právny zástupca žalovaného taktiež uviedol, že tento svedok je nedôveryhodný, nakoľko vôbec nepreukázal, že má so žalobcom uzatvorenú nejakú zmluvu o dielo, prípade že by žalobca uvedenému svedkovi za ním vykonanú prácu aj nejakú úhradu vykonal.

25. Na pojednávaní dňa 9.8.2023 súd vykonal dokazovanie výsluchom svedkov navrhnutých zo strany žalovaného F. L. a C. L., ktorí podľa vyjadrenia žalovaného majú vedomosť o tom, aké práce a kedy žalovaný pre žalobcov 1),2) vykonal .

26. Svedok F. L. vo svojej výpovedi uviedol, že na stavbe žalobcov 1), 2) pracoval , avšak jednalo sa len o výkopové práce a realizáciu základovej dosky. Ďalej už na stavbe nepracoval. Čestné prehlásenie (viď. čl. 66 spisu) , ktoré ako listinný dôkaz predložil žalovaný podpísal, avšak práce na dome žalobcov 1), 2) čo sa týka vybudovanie hrubej stavby, stavanie vnútorných priečok a komína, domurovanie štítov po montáži krovu nevykonával, pretože keď sa tieto práce vykonávali, on už dávno na stavbe nebol.

27. Svedok C. L., ktorý je v príbuzenskom vzťahu s konateľom žalobcu (pozn. súdu - konateľ žalobcu je jeho strýkom) a ktorý rovnako ako svedok F. L. podpísal čestné prehlásenie (viď. čl. 66 spisu) odmietol vo veci vypovedať.

28. Právny zástupca žalovaného v písomnom vyjadrení čl. 319 uviedol, že žalobcom nemožno priznať žiadnu zmluvnú pokutu a ich žalobný návrh je potrebné v celom rozsahu zamietnuť, nakoľko žalovaný okrem zhotovenia komína, vnútorných priečok v hodnote 5000.- €, ktoré vyfakturoval faktúrou č. J. vykonal pre žalobcov 1, 2 ešte ďalšie práce minimálne v hodnote ďalších 5000.- €, ktoré nefakturoval – zakúpil celý krov, parozábranu, podbitie, dosky , latovanie, ktoré použil na zhotovenie strechy žalobcov a ktoré im neboli žalobcami zaplatené. Po odstúpení od zmluvy zo strany žalobcov sa žalovaný 1) stretol so žalobcom 1) v mesiaci apríl až máj 2014 a došlo medzi nimi k ústnej dohode o urovnaní , predmetom ktorej bolo to, že žalobcovia si nebudú uplatňovať žiadne nároky za omeškanie žalovaného a žalovaný si nebude uplatňovať 5000.- € faktúru J. a nebude fakturovať ani ďalšie nároky, ktoré vyplývajú z dokončenia a dobudovania strechy a krovu.

29. Žalobcovia 1), 2) vo svojom vyjadrení čl. 327-329 a taktiež aj zo dňa 20.4.2023 (čl. 357-358) spisu zotrvali na tvrdení, že žalovaný im v septembri 2014 nemohol vyhotoviť faktúru č. J. za zhotovenie priečok a komína , pretože v dome žalobcov ku dňu 20.9.2014 žiadne vnútorné priečky a ani komín neboli. Vystavenie faktúry č. J. na žalobcov vylučuje aj Finančné riaditeľstvo SR , ktoré potvrdilo, že faktúru pod rovnakým číslom vystavil žalovaný na mestskú časť Bratislava – Staré Mesto a doručenie faktúry spôsobom, ako na pojednávaní uviedol žalovaný zasa vylučuje preukázateľný pobyt žalobcov

v zahraničí. Z uvedeného je zrejmé, že žalobcovia nemohli byť v omeškaní s úhradou faktúry J.. Nikdy na jar 2015 sa neuskutočnilo žiadne stretnutie medzi konateľom žalovaného N. E. a jeho synom svedkom M. N. E., ktorého predmetom malo byť riešenie nárokov žalobcov a že by niekedy došlo k uzavretiu akejkoľvek dohody o urovnaní medzi sporovými stranami. Žalovaný v predchádzajúcom priebehu sporu nikdy netvrdil, že by vo vzťahu k nemu mala byť uzatvorená akákoľvek dohoda. Jedinú zmienku o údajnom stretnutí so žalobcom 1) uviedol na pojednávaní dňa 16.9.2021, avšak ani vtedy netvrdil, že by mala byť uzatvorená akákoľvek dohoda o urovnaní. Uzatvorenie dohody o urovnaní vylučuje aj samotný obsah procesnej obrany žalovaného, ktorá spočívala v tom, že žalobcovia mali byť v omeškaní s úhradou faktúry č. J. na sumu 5.000.- € za zhotovenie interiérových priečok a komína, v dôsledku čoho mal žalovaný prerušiť práce na diele a teda sa nemohol dostať do omeškania so splnením záväzku vykonať dielo. Za týchto okolností by teda neexistovali žiadne nároky žalobcov vyplývajúce z omeškania žalovaného a žalovaný by tak nemal dôvod so žalobcami niečo urovnávať, keďže by existovali len jeho nároky voči žalobcom. Obsah údajnej dohody o urovnaní vzhľadom na vyššie uvedené tvrdenia žalovaného o omeškaní žalobcov s úhradou faktúry č. J. by znamenal, že žalovaný pripúšťa, že klamal o omeškaní žalobcov s úhradou faktúry č. J., pretože podľa vyjadrenia žalovaného mali byť predmetom urovnania „nároky za omeškanie žalovaného“, čo znamená, že žalobcovia neporušili svoje záväzky zo Zmluvy o dielo a žalovaný tak nemal oprávnenie prerušiť vykonávanie prác na diele.

30. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení žalobcovia súdu predložili listinné dôkazy a to : faktúru č. XXXXXXXXXX splatnú dňa 19.6.2015 o dodaní stavebného materiálu dňa 31.5.2015 žalobcom 1,2 v sume 1782,68.- €, čl. 330-331, výpis z účtu žalobkyne 2) o úhrade tejto sumy dodávateľovi tovaru- dňa 8.6.2015 a 9.6.2015 a čl. 332-333, fotografie čl. 334-343, ubytovací poukaz v termíne od 20.9.2014 do 24.9.2014 (č.l. 344), potvrdenie o úhrade za ubytovanie z účtu žalobcu 1) – čl. 345, o úhradách z účtu žalobcu 1) v ČR v období od 29.9.2014 do 1.10.2014 (čl. 346) , úradný záznam z Polície ČR spísaný dňa 30.9.2014 so žalobcom 1) z dôvodu poškodenia vozidla a odcudzenia veci z vozidla žalobcu neznámym páchatelom, potvrdenie zamestnávateľa žalobcu , že žalobca v dňoch od 22.9.2014 do 1.10.2014 čerpal dovolenku a od 2.10.2014 do 5.10.2014 bol na služobnej ceste (č.l. 351)

31. Predmetom tohto konania je zmluvný nárok žalobcov 1/, 2/ na zaplatenie istiny (zmluvnej pokuty) 8.460,-€, ktorá pozostáva zo zmluvnej pokuty 50,-€ denne za obdobie odo dňa 19.10.2014 do 23.3.2015. Taktiež kompenzácie za predĺženie termínu vykonania diela vo výške 20,-€ denne za obdobie odo dňa 16.9.2014 do 18.10.2014 vrátane úrokov z omeškania vo výške 9,05 % denne z uvedených súm z dôvodu, že žalovaný nezhotovil dielo riadne a včas. Zmluvný nárok si žalobcovia 1/, 2/ odvodzujú od Zmluvy o dielo zo dňa 26.9.2013 v spojení s Dodatkami č. 1 a 3 k tejto zmluve. V Dodatku č. 3 k Zmluve o dielo zo dňa 26.9.2013 č.l. 12 si zmluvné strany dohodli termín vykonania a odovzdania diela do 18.10.2014 (viď bod 1.2. dodatku č. 3). V Dodatku č. 2 k zmluve o dielo zo dňa 5.8.2014 č.l. 10, 11 sa zmluvné strany dohodli, že v prípade omeškania zhotoviteľa so splnením záväzku vykonať a odovzdať dielo v termíne uvedenom v bode 3.2. tejto zmluvy má objednávateľ nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 50,-€ a to za každý deň omeškania. Nárok na náhradu škody tým nie je dotknutý (viď bod 2.7. dodatku č. 2). V Dodatku č. 3 bod 1.4. sa žalobcovia 1/, 2/ so žalovaným dohodli, že na základe predĺženia termínu vykonania a odovzdania diela podľa tohto dodatku má objednávateľ nárok na penále vo výške 20,-€ za každý deň od 16.9.2014 až do dokončenia a odovzdania diela, nie však dlhšie ako do 18.10.2014.

32. Medzi stranami sporu nie je sporné (§ 151 ods. 1 CSP) :

- že objednávateľia - žalobcovia 1,2 (fyzické osoby) uzatvorili dňa 26.9.2013 so zhotoviteľom - žalovaným (právnickou osobou) podľa § 536 a nasled. Zák.č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov Zmluvu o dielo (viď. č.l. 7-9) predmetom ktorej bolo riadne a včas vykonať dielo : hrubú stavbu rodinného domu –Haingurg an der Donau, za podmienok uvedených v zmluve a taktiež že uzatvorili dňa 5.8.2014 Dodatok 1) k tejto zmluve a dňa 15.9.2014 Dodatok 3) k Zmluve o dielo. Taktiež nie je medzi nimi sporné, že dielo malo byť vykonané a odovzdané žalobcom 1), 2) do 18.10.2014.

- že žalobcovia 1), 2) sa so žalovaným dohodli v bode 2.7. Dodatku č. 2)- (viď. čl. 10-11 spisu) , že v prípade omeškania zhotoviteľa so splnením záväzku vykonať a odovzdať dielo v bode 3.2. tejto zmluvy má objednávateľ nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 50.- € , a to za každý deň omeškania . Nárok na náhradu škody tým nie je dotknutý. V bode 1.4 Dodatku č. 3) že na základe predĺženia termínu vykonania a odovzdania diela podľa tohto dodatku má objednávateľ nárok na penále vo výške 20.- € za každý deň od 16.9.2014 až do dňa dokončenia a odovzdania diela, nie však dlhšie ako do 18.10.2014.

- že žalobcovia 1), 2) písomným oznámením zo dňa 4.3.2015 (viď. čl. 13) adresovaným žalovanému a doručeným mu dňa 23.3.2015(viď. potvrdenie o vydaní zásielky žalovanému čl.14 spisu) odstúpili od Zmluvy o dielo zo dňa 26.9.2013 vrátane jej dodatkov , nakoľko žalovaný nevykonával dielo riadne a včas do 18.10.2014. Okrem iných nárokov žalobcovia vyzvali žalovaného na odovzdanie stavebného denníka, vyčíslenie a odôvodnenie prípadných peňažných nárokov spoločnosti žalovaného voči ním ako objednávateľom diela (viď. odstúpenie od zmluvy čl. 13 spisu).

- že žalovaný odo dňa uzatvorenia Dodatku 3) - 15.09.2014 ku dňu odstúpenia od zmluvy – t.j. 23.3.2015 vykonával na predmete diela (dome žalobcov 1, 2) stavebné práce a to vybudovanie komína, krovu (latovanie, prikrytie strechy fóliou) za ktoré práce a materiál žalovanému nezaplatili žalobcovia 1), 2) náhradu.

33. Medzi stranami sporu bolo sporné, že žalobcom 1,2 vznikol nárok na zaplatenie istiny 8460.- € (zmluvná pokuta), ktorá pozostáva zo sumy 7800.- € (dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 50.- € za obdobie od 19.10.2014 do 23.3.2014), zo sumy 660.- € (penále (dohodnutá zmluvná pokuta) za obdobie od 15.9.2014 do 18.10.2014 vrátane 9,05 % úroku z omeškania zo sumy 7800.-€ od 24.3.2015 do zaplatenia, zo sumy 660.- € od 19.10.2014 do zaplatenia na základe tvrdenia žalovaného z týchto dôvodov:

A) Žalovaný sa nedostal do omeškania so zhotovením diela, nakoľko v zmysle Zmluvy o dielo čl. 5.6. „, V prípade neuhradenia dohodnutých platieb objednávateľom v dohodnutom termíne, zhotoviteľ má právo prerušiť práce až do doby ich zaplatenia „, Žalobcovia 1,2, žalovanému neuhradili faktúru č. J. XXXXXXXX vystavenú dňa 20.9.2014 a splatnú dňa 27.9.2014 na sumu 5000.- € (za zhotovenie a komína a vnútorných priečok) , ktorú následne emailom ako aj predžalobnou výzvou urgovali dňa 14.10.2014. Nakoľko sa samotní žalobcovia dostali do omeškania s úhradou splatných faktúr, uplatňovaných zmluvnú pokutu ako aj penále vrátane príslušenstva považujú za nedôvodné.

B) Medzi konateľom žalovaného N. E. a žalobcom 1) došlo k ústnej dohode o urovaní niekedy v mesiaci apríl až máj roku 2015, na základe ktorej výstavba krovu žalovaným bude pre žalobcov 1) ,2) kompenzácia za to, že dielo zo strany žalovaného nebolo zhotovené včas a že si žiaden z nich nebude voči sebe navzájom uplatňovať žiadne nároky (vyjadrenie konateľa žalovaného na pojednávaní dňa 17.3.2023).

V rámci procesnej obrany žalovaný ďalej uviedol, že

C) Výška zmluvnej pokuty je neprimerane vysoká , nakoľko presahuje viac ako 10 % z celkovej ceny diela.

D) Vzniesol námietku premlčania, pretože mal za to, že aj napriek tomu, že predmetná zmluva je posudzovaná v zmysle Obchodného zákonníka kde premlčacia doba je 4 ročná , v tomto prípade je potrebné aplikovať na daný právny stav ustanovenie § 52 OZ , podľa ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Žalobcovia uzatvárali zmluvu o dielo ako fyzické osoby- spotrebiteľia a oni vystupovali v tomto zmluvnom vzťahu ako podnikateľský subjekt, teda zmluva o dielo uzatvorená medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou a takéto ustanovenia sa vždy musia riadiť ustanoveniami Občianskeho zákonníka a to vrátane ustanovení o premlčaní, kde je všeobecná 3 ročná premlčacia doba.

E) V prípade, ak by sa súd nestotožnil s jeho argumentami , žalovaný si v konaní započítal sumu vo výške 5000.- € a príslušenstvo od 28.9.2015 až do zaplatenia z titulu neuhradenej faktúry č. FO0182014.

Na pojednávaní dňa 9.8.2023 (č.l. 389) právny zástupca žalovaného uviedol, že žalovaný vyhotovil pre žalobcov 1), 2) okrem komína a interiérových priečok ešte ďalšie práce a to krov a iné stavebné práce, ktoré žiadajú taktiež započítať k pohľadávke, ktorú si žalobcovia 1,2 uplatnili.

F) Konanie žalobcov 1, 2 , ktorí nezaplatili faktúry a potom odstúpili od zmluvy a následne si ešte uplatňujú voči ním zaplatenia zmluvných pokút a chcú sa na ich úkor obohatiť a to aj napriek tomu, že si nesplnili voči ním svoje splatné záväzky považujú za konanie v rozpore s dobrými mravmi.

34. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že sa nedostal do omeškania so zhotovením diela, pretože v zmysle Zmluvy o dielo článok 5.6 mal právo prerušiť práce až do doby ich zaplatenia, nakoľko žalobcovia 1/, 2/ mu neuhradili faktúru č. J. vystavenú dňa 20.9.2014 a splatnú dňa 27.9.2014 na sumu 5.000,-€ za zhotovenie komína a vnútorných priečok, ktoré práce vykonával v období odo dňa 15.10.2014 (deň uzatvorenia Dodatku č. 3) do 20.10.2014 (deň vystavenia faktúry č. FO0182014), ktorú skutočnosť má okrem iných dôkazov preukazovať vystavená faktúra č. FO0182014 a súpis vykonaných prác k tejto faktúre (viď. čl. 31 spisu) súd k uvedenému udáva, že samotné vystavenie faktúry a súpis prác k nej

priložený nepreukazuje, že žalovaný vykonal ku dňu 20.9.2014 pre žalobcov 1/, 2/ zhotovenie komína a vnútorných priečok. Z faktúry č. J. vyplýva, že táto faktúra bola vystavená dňa 20.9.2014 s dátumom vzniku daňovej povinnosti k 20.9.2014 a s dátumom splatnosti 27.9.2014, ktorou žalovaný fakturoval žalobcom 1/, 2/ na základe dodatku č. 2, článok 2, odsek 2.5c) Zmluvy o dielo zo dňa 26.9.2014 za prevedené práce a to po dokončení montáže interiérových priečok a komína sumu 4.166,67 € bez DPH, celkom v sume 5.000,-€. Súčasťou tejto faktúry bol aj súpis prác a dodávok k uvedenej faktúre, avšak súpis prác za montáž interiérových priečok a komína nebol žalobcami 1/, 2/ ako odberateľmi podpísaný a to aj napriek tomu, že podľa čl. 5.3. Zmluvy o dielo mal byť podpísaný a odsúhlasený žalobcami 1), 2). K pravdivosti vystavenia tejto faktúry žalobcovia 1), 2) navrhli vyžiadať informácie z Finančného riaditeľstva SR, Daňového úradu Čadca a taktiež aj z Finančného riaditeľstva SR, sekcie boja proti podvodom a analýzy rizík Banská Bystrica. Z vyjadrenia Daňového úradu Žilina, pobočka Čadca č.l. 289 vyplýva, že daňový subjekt OB-BELSTAV s.r.o., Olešná 500, IČO: 36 396 605, DIČ: XXXXXXXXXXXX na žiadosť správcu dane dňa 21.2.2023 predložil riadny kontrolný výkaz za zdaňovacie obdobie 3.štvrtrok 2014, podaný dňa 27.10.2014 a zaevidovaný pod č. 6/21049997/2014, z ktorého bolo zistené, že daňový subjekt OB-BELSTAV s.r.o. uviedol faktúru č. J. do kontrolného výkazu za obdobie 3.štvrtrok 2014 do časti A, v ktorom uviedol nasledovné údaje: dátum dodania tovaru alebo služby alebo dátumu prijatia platby 20.9.2014, základ dane v eurách 4.166,67 €, sadzba dane 20 %, suma dane v eurách 833,33 €. Ďalej správca uviedol, že pokiaľ bola faktúra J. vystavená platiteľom OB-BELSTAV s.r.o. pre nezdaniteľnú osobu, t.j. súkromnú osobu A. B. a manželka (správne mala byť takáto faktúra uvedená v kontrolnom výkaze v časti D2). Zo správy Finančného riaditeľstva SR, Banská Bystrica zo dňa 9.3.2023 č.l. 300 vyplýva, že v kontrolovaných výkazoch žalovaného ako daňového subjektu boli zistené nasledovné skutočnosti. V kontrolnom výkaze za 3.štvrtrok 2014 v časti A1 uviedol faktúru č. J. pre neidentifikovaného odberateľa, základ dane 24.401,63 €, daň 4.800,39 € s dátumom dodania 30.9.2014. Z listinného dôkazu predloženého žalobcami 1/, 2/ a to faktúry č.l. 301 súd zistil, že žalovaný vystavil faktúru pod č. J. pre odberateľa Mestská časť Bratislava – Staré mesto, pričom uvedená faktúra bola vystavená dňa 1.10.2014 a splatná 31.10.2014, ktorou vyfakturoval odberateľovi za prevedené práce a dodávky na akcii zmena účelu využitia priestorov na MŠ, Hejduková, Bratislava – Staré mesto – druhá etapa celkom k zaplateniu sumy 29.282,32 €. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný vystavil pod totožným číslom faktúry dvom rôznym odberateľom na základe rôznych zmlúv o dielo a za rôzne prevedené práce a dodávky. Faktúra FO0182014, ktorú vystavil za vyhotovené práce a to výstavba komína a interiérových priečok pre žalobcov 1), 2) nebola Finančnému riaditeľstvu SR, Lazovova 63, Banská Bystrica žalovaným zaslaná, napriek tomu, že mala byť súčasťou kontrolného výkazu za 3.štvrtrok 2014. K spornej skutočnosti a to k dvom vystaveným faktúram pod totožným číslom rôznym subjektom na rôzne sumy sa žalovaný vyjadriť nevedel.. Uviedol, že to má na starosti účtovníčka firmy a navrhol ju súdom vypočuť. Súd k jej výsluch k uvedenej skutočnosti nevykonal, nakoľko samotné vystavenie faktúry, ktorou žalobca vyfakturoval žalobcom 1/, 2/ za zhotovenie komína a vnútorných priečok sumu 5.000,-€ nepreukazuje, že uvedené práce skutočne aj žalovaným ku dňu 20.9.2014 vykonané boli. Avšak už samotná skutočnosť, že žalovaný vyúčtoval dvom rôznym subjektom, rôzne sumy pod rovnakým označením faktúry a v roku 2014 zaslal Finančnému riaditeľstvu SR, Banská Bystrica len jednu faktúru FO0182014 pre odberateľa Mestská časť Bratislava – Staré mesto a za ním tvrdené vyhotovené práce za zhotovenie komína a interiérových priečok pre žalobcov 1, 2 pod totožným číslom faktúry finančnému riaditeľstvu nezaslal, vzbudzuje značné pochybnosti o vystavení faktúry J. za uvedené práce ku dňu 20.9.2014. Súd sa ďalej zamerl na zistenie skutkového tvrdení žalovaného, že faktúra č. J. bola žalobcom 1/, 2/ riadne doručená. Podľa vyjadrenia žalovaného na pojednávaní dňa 17.3.2023 faktúru č. J. a súpis vykonaných prác fyzicky odovzdal žalobcovi 1/ do ruky niekedy v septembri roku 2014 a tento mu sľúbil, že túto faktúru uhradí. Žalobca toto skutkové tvrdenie žalovaného poprel a listinnými dôkazmi a to ubytovacím poukazom čl. 344 v termíne od 20.9.2014 do 24.9.2014, mesačným výpisom kreditnej karty (č.l. 345) o úhrade pobytu, mesačným výpisom kreditnej karty (č.l. 346) o úhradách za ubytovanie, stravu, opravu mot. vozidla za obdobie od 29.9.2014 do 1.10.2014, ktoré vynaložil počas dovolenky v ČR s rodinou, úradný záznam spísaný Políciou ČR zo dňa 30.9.2014 o poškodení mot. vozidla žalobcu 1) neznámym páchatelom, príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 1.10.2014 za ubytovanie v ČR (č.l. 350) a potvrdením zamestnávateľa žalobcu 1) čl. 351 o čerpaní dovolenky žalobcom v dňoch od 22.9.2014 do 1.10.2014 a služobnej ceste žalobcu 1) od 2.10.2014 do 5.10.2014 preukázal, že tvrdenie žalovaného o doručení mu faktúry v mesiaci september 2014 do vlastných rúk nie je pravdivé, nakoľko bol v uvedenom období na dovolenke a následne na služobnej ceste. Z ďalšieho listinného dôkazu predloženého žalovaným a to výzvy na úhradu dlžnej čiastky zo dňa 14.10.2014 vyplýva, že žalovaný vyzval žalobcu 1/ na úhradu dlžnej čiastky 5.000,-€ z dôvodu neuhradenia faktúry č. J., ktorá bola splatná dňa 27.9.2014 s tým, že upozornil žalobcu 1), že neuhradenie faktúry má za následok prerušenie prác

a dodávok na realizovanej stavbe. Uvedená výzva žalovaného bola zasielaná žalobcovi 1/ na mailovú adresu: A., A. dňa 14.10.2014 o 10.21 hod., avšak absentuje k uvedenej výzve potvrdenie o tom, že táto výzva aj skutočne žalobcovi 1/ doručená bola. Pri tejto výzve, rovnako ako pri faktúre súd udáva, že samotné vystavenie a zasielanie výzvy nepreukazuje zhotovenie komína a interiérových priečok, od ktorých žalovaný odvodzuje zaplatenie sumy 5.000,-€ faktúrou č. J., naviac keď preukázateľne nemohla byť táto faktúra v mesiaci september 2014 žalobcom doručená. Preto súd vykonal ďalšie dokazovanie za účelom zistenia a preukázania, či skutočne v období od uzatvorenia dodatku č. 3 k zmluve o dielo a to odo dňa 15.9.2014 do 20.9.2014 – deň vystavenia faktúry za vykonané práce, došlo zo strany žalovaného k zhotoveniu interiérových priečok a komína pre žalobcov 1), 2) za ktoré mu podľa tvrdenia žalovaného žalobcovia 1), 2) nezaplatili náhradu, ktorá skutočnosť bola dôvodom na prerušenie vykonávania prác žalovaným na diele žalobcov 1), 2). Žalovaný preukazoval vyhotovenie interiérových priečok a komína predloženými fotografiami č.l. 67 až 70. Z uvedených fotografií však nie je možné zistiť, či boli na dome žalobcov ku dňu 20.9.2014 interiérové priečky vykonané, nakoľko zobrazujú vonkajšie múry stavby. Rovnako z fotografií vyhotovených žalovaným č.l. 67, 68 je zrejmé, že komín nie je postavený. Z týchto fotografií je len zrejmé, že dochádzalo k realizácii výstavby krovu. Z informatívneho náhľadu k fotografiám predloženým zo strany žalovaného (pozn. súdu, ktoré sú súčasťou elektronického spisu) súd zistil, že fotografia na čl. 67 bola vyhotovená dňa 25.11.2014 o 12.22 hod., a fotografia č.l. 70 dňa 19.11.2014 o 14.28 hod. Uvedenými fotografiami žalovaný sám vyvrátil svoje tvrdenie, že ku dňu 20.9.2014 zhotovil komín a ku dňu 18.10.2014 dokončil dielo pre žalobcov, keď ešte ku dňu 25.11.2014 len pristúpil k zhotoveniu krovu na dome žalobcov (viď. fotografie čl. 67 až 70) a informatívny nadhľad k uvedeným fotografiam) a z týchto fotografií je nesporné, že na stavbe komín vybudovaný nie je. Skutočnosť, že ku dňu 25.11.2014 ešte nebol komín žalovaným zrealizovaný preukazujú aj fotografie predložené žalobcami 1), 2) – čl. 342, 343 (zhotovenými v marci roku 2023 na ktorých je zreteľne vidno vybudovaný komín), ktoré sú fotené z rovnakého uhla ako boli zhotovené žalobcom fotografie (čl. 67, 70) na ktorých sa komín nenachádza.

35. Zhotovenie komína a interiérových priečok ku dňu 20.9.2014 žalovaný navrhoval preukázať výsluchom konateľa žalovaného N. E. a M. N. E. F., ktorý bol stavbyvedúcom na predmete diela, kde sa mali stavebné práce, čo sa týka interiérových priečok a komína realizovať. Konateľ žalovaného N. E. st. a taktiež aj svedok M. N. E. F., ktorý je synom žalovaného, (ktorý bol vo veci vypočutý ako svedok a bol súdom poučený o následkoch krivej svedeckej výpovede) vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 17.3.2023 zhodne uviedli, že ku dňu 20.9.2014, keď faktúru č. J. vystavili, už mali prevedené práce a to montáž interiérových priečok a taktiež aj komína. Svedok M. N. E. ml. vo svojej výpovedi uviedol, že v mesiaci október zrealizovali na stavbe žalobcov 1/, 2/ krov. Práce prestali vykonávať niekedy v mesiaci október, nakoľko im zavolali z firmy, že tieto práce zaplatené nie sú. K výpovedi svedka M. N. E. ml. súd udáva, že tento jeho výpoveď súd vyhodnotil ako tendenčnú, v prospech žalovaného, ktorého konateľom je jeho otec N. E. C.. Ako už súd uviedol vyššie, z fotografií predložených žalovaným a taktiež aj žalobcom jednoznačne vyplýva, že ku dňu 25.11.2014 (t.j. už viac ako mesiac odo dňa ako malo byť dielo zhotovené) nebol komín na dome žalobcov zhotovený a že k tomuto dátumu sa len realizovala výstavba krovu, teda nie je pravdivé ani tvrdenie svedka M. N. E., že prestali na dome vykonávať práce v mesiaci október, keď sám žalovaný ním predloženými fotografiami preukázal, že ešte ku dňu 25.11.2014 na diele pre žalobcov 1), 2) pracoval a že k tomuto dátumu ešte nebol komín vyhotovený.

36. Svoje tvrdenie, že vnútorné priečky a komín boli vybudované ku dňu 20.9.2014 preukazoval žalovaný aj čestným prehlásením F. L. a C. L. zo dňa 5.9.2019 č.l. 66, 66 pv., ktoré čestné vyhlásenia u F. L. a C. L. sú zhodné v tom, že každý jeden z nich čestne prehlásil, že pre firmu žalovaného vykonával stavebné práce na stavbe RD v Hainburgu, Anderdonaub pre A. B., pričom práce zahŕňali vybudovanie hrubej stavby, stavenie vnútorných priečok a komína, domurovanie štítov po montáži krovu na rodinný dom, pričom práce ukončili na jeseň 2014. Z týchto čestných prehlásení vyplýva, že uvedené osoby vykonávali stavebné práce na stavbe žalobcov, ktoré práce mali zahŕňať vybudovanie hrubej stavby, stavenie vnútorných priečok a komína, domurovanie štítov po montáži krovu na rodinnom dome, avšak z týchto čestných prehlásení nie je zrejmé, kedy, ku ktorému dátumu došlo ku vystaveniu vnútorných priečok a komína na stavbe žalobcov 1/, 2/. Súd preto pristúpil k výsluchu týchto osôb ako svedkov na pojednávaní dňa 9.8.2023. Svedok F. L., ktorý uvedené čestné prehlásenie podpísal vo svojej výpovedi pred súdom na pojednávaní dňa 9.8.2023 výslovne uviedol, že čo sa týka vybudovanie hrubej stavby, stavenia vnútorných priečok a komína, domurovania štítov po montáži krovu tieto práce on nevykonával, pretože keď sa tieto práce vykonávali, on už dávno na stavbe nebol. Na stavbe žalobcov 1/, 2/ realizoval

len výkopové práce a realizáciu základovej dosky. Svojou výpoveďou svedok navrhnutý zo strany žalovaného vyvrátil tvrdenia v ním podpísanom čestnom vyhlásení o rozsahu prác, ktoré mal na stavbe žalobcov 1) ,2) vykonávať . Svedok C. L., ktorý je v príbuzenskom vzťahu s konateľom žalovaného N. E. st. odmietol po zákonom poučení súdu o dôsledkoch trestného stíhania v prípade krivej výpovede vo vzťahu k svojmu strýkovi, konateľovi žalovaného a jeho firme vypovedať. Teda ani výpoveďou tohto svedka nebolo preukázané, že ku dňu 20.9.2014 žalovaný pre žalobcu vykonal výstavbu komína či interiérových priečok.

37. Nakoľko žalovaný nepreukázal, že riadne zhotovil výstavbu interiérových priečok a komína ku dňu 20.9.2014, nebol ani oprávnený ku dňu 20.9.2014 faktúru č. J. žalobcom vystaviť a ani prerušiť vykonávanie prác. Z dodatku č. 3 k zmluve o dielo vyplýva, že dielo malo byť dokončené do 18.10.2014, teda vnútorné priečky či výstavba komína mohla byť žalovaným zhotovená až do dňa 18.10.2014. Žalovaný však založil svoju procesnú obranu na skutkovom tvrdení, že komín a interiérové priečky zhotovil už ku dňu 20.9.2014 a že práce na vykonaní diela žalobcov 1/, 2/ prerušil na základe toho, že žalobcovia 1/, 2/ mu za zhotovenie priečok a komína nevyplatili náhradu a teda bol z jeho strany dôvod na to, aby prerušil vykonávanie prác na diele žalobcov, čo z jeho strany preukázané nebolo.

38. Súd zároveň poukazuje aj na rozporuplné tvrdenia konateľa žalovaného N. E., ktorý od podania žalobného návrhu, ktorý bol podaný na upomínacom súde Banská Bystrica v roku 2018 až do 17.3.2023 tvrdil, že sa nedostal do omeškania so zhotovením diela, nakoľko mal právo prerušiť práce, pretože mu žalobcovia 1/, 2/ neuhradili faktúru č. FO0182014 na sumu 5.000,-€ za zhotovenie komína a vnútorných priečok, keď na pojednávaní dňa 17.3.2023 zmenil svoju procesnú obranu o skutkové tvrdenia, že medzi ním a žalobcom 1/ došlo k ústnej dohode o urovaní niekedy v mesiaci apríl až máj roku 2015, na základe ktorej dohody z dôvodu, že sa dostali do omeškania so zhotovením diela pre žalobcov 1/, 2/, ako kompenzáciu za omeškanie si nevyúčtovali náhradu za zhotovenie krovu na dome žalobcov 1/, 2/. Podľa názoru súdu, ak by skutočne bolo pravdivé tvrdenie žalovaného, že mali dôvod prerušiť práce na stavbe žalobcov 1/, 2/, pretože im žalobcovia neuhradili faktúru č. FO0182014, neexistoval by ani dôvod, aby nejakú ústnu dohodu so žalobcom 1/, čo sa týka kompenzácie za to, že dielo zo strany žalovaného nebolo zhotovené včas uzatvárali. Ak by skutočne k uzatvoreniu takejto dohody medzi konateľom žalovaného a žalobcom 1/ došlo, súd má za to, že žalovaný by na túto skutočnosť poukázal už v rámci svojej procesnej obrany pri podaní odporu voči platobnému rozkazu, nie až po 4 rokoch od podania žalobného návrhu. Svojím vyjadrením na pojednávaní dňa 17.3.2023 o uzatvorení ústnej dohody o kompenzácii za to, že dielo z jeho strany nebolo zhotovené včas, konateľ žalobcu vyvracia svoje skutkové tvrdenia o tom, že prerušili práce na stavbe na diele žalobcov 1/, 2/ z dôvodu, že mu žalobcovia neuhradili faktúru č. FO0182014 a priznáva, že žalovaný bol v omeškaní so zhotovením diela.

39. V tomto konaní žalovaný, nepreukázal, že zavinením žalobcov 1) ,2) sa dostal do omeškania so zhotovením diela a taktiež nepreukázal, že medzi ním a žalobcami 1) ,2) došlo k dohode o urovaní. Na základe vyššie vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žalovaný bol v omeškaní so zhotovením diela pre žalobcov 1) , 2) a že žalobcami 1) ,2) uplatnený nárok na zaplatenie zmluvných pokút je dôvodný.

40. Medzi žalobcami 1), 2) a žalovaným došlo Dodatkom č. 3 v bode 1.4 k dohode, že na základe predĺženia termínu vykonania a odovzdania diela podľa tohto dodatku má objednávateľ nárok na penále vo výške 20.- € za každý deň od 16.9.2014 až do dňa dokončenia a odovzdania diela, nie však dlhšie ako do 18.10.2014. Uvedené dojednanie má aj s poukazom na názor krajského súdu uvedený v bode 29. uznesenia 1Co/45/2022-227 zo dňa 29.9.2022 svojím obsahom charakteristiku zmluvnej pokuty. Nakoľko v konaní bolo preukázané, že žalovaný dielo do dňa 18.10.2014 riadne nedokončil a žalobcom 1), 2) ho neodovzdal, zaviazal ho súd na zaplatenie sumy 660.- € žalobcom 1) , 2) – celkom za 33 dní omeškania x 20.- €. Súd taktiež z rovnakých dôvodov zaviazal žalovaného aj na zaplatenie zmluvnej pokuty ktorá pozostáva zo sumy 7800.- € (dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 50.- € za obdobie od 19.10.2014 do 23.3.2014), ktorá bola zmluvnými stranami dohodnutá podľa čl. 2.6. Dodatku č. 2 (č.l. 10) spisu. Na priznanú pokutu súd aplikoval ustanovenie § 1 ods. 2 Obchod. zák., § 544 ods. 1,3 Obč. zák.

41. Žalobcovia 1), 2) si voči žalovanému uplatnili aj úroky z omeškania vo výške 9,05 % ročne zo sumy 7.800,-€ od 24.3.2015 do zaplatenia, zo sumy 660,-€ od 19.10.2014 do zaplatenia. Vzhľadom k tomu, že súd priznal žalobcom 1) ,2) voči žalovanému nárok na zaplatenie ním uplatnených zmluvných pokút, ktoré sa stali peňažným záväzkom s úhradou ktorého je žalovaný ako dlžník v omeškaní, vzniklo žalobcom 1), 2) právo požadovať od žalovaného ako dlžníka z nezaplatenej sumy aj úroky z omeškania

(§ 369ods. 1 Obchod. zák). Vzhľadom k tomu, že výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, žalovaný ako dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanovila vláda SR nariadením (§ 369 ods. 2 Obchod. zák.). Žalobcovia 1), 2) si voči žalovanému uplatnili úroky z omeškania v súlade s § 1 ods. 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 vo výške, ktorá sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania(t.j. 0,05 %) zvýšenej o deväť percentuálnych bodov celkom vo výške 9,05 % , v ktorej výške im aj boli úroky z omeškania z dlžných súm priznané.

42. Žalobcovia 1,2 si voči žalovanému okrem vyššie uvedených nárokov na zaplatenie zmluvných pokút či úrokov z omeškania uplatnili aj nárok na zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sumy 40.- €, ktorý nárok im s poukazom na ustanovenie § 369c ods. 1 Obchod. zák. v spojení s § 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z. patrí v paušálnej výške 40.- € a ktorý nárok bol taktiež žalobcom 1,2 priznaný.

43. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že zmluvná pokuta je neprimerane vysoká k uvedenému súd udáva, že nie je sporné, že medzi stranami došlo k uzatvoreniu dohody ohľadom výšky zmluvnej pokuty a to za obdobie od 16.9.2014 do 18.10.2014 (33 dní) vo výške 20.- € za každý deň omeškania a od 19.10.2014 vo výške 50.-€ za každý deň omeškania, ktorá bola dojednaná v prospech žalobcov 1) ,2) pre prípad omeškania žalovaného ako zhotoviteľa diela. Zmluvná pokuta v danom prípade zabezpečovala povinnosť zhotoviteľa(žalovaného) zhotoviť dielo – hrubú stavbu rodinného domu v Meste Hainburg an der Donau v Rakúsku, pričom dielo malo byť vykonané do 18.10.2014 . Zmluvná pokuta predstavuje zabezpečovací inštitút, ktorým sa zabezpečuje splnenie zmluvnej povinnosti niektorou zmluvnou stranou. Účelom dohody o zmluvnej pokute je primárne zabezpečiť záväzok pre prípad jeho nesplnenia riadne a včas. Okrem zabezpečovacej funkcie zmluvná pokuta plní aj prevenčnú funkciu, nakoľko núti zodpovednú osobu (napr. zhotoviteľa diela) zhotoviť dielo riadne a včas, pretože tento si uvedomuje hroziacu sankciu, s čím je spojený aj výrazný motivačný prvok pre zhotoviteľa diela vyhnúť sa sankcii materiálnej povahy. Inštitút zmluvnej pokuty plní v určitom zmysle paušalizovanú náhradu škody pri porušení zmluvnej povinnosti.

44. Podľa § 301 Obch. zák. , neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti, a to až do výšky škody, ktorá vznikla do doby súdneho rozhodnutia porušením zmluvnej povinnosti, na ktorú sa vzťahuje zmluvná pokuta. V rozsudku NS SR sp. zn. 10BdoV/93/2004 publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 1/2008 pod R8/2008 najvyšší súd vyslovil, že použitie moderačného práva je zásahom do zmluvnej voľnosti účastníkov obchodného záväzkového vzťahu. Možnosť takéhoto zákonná úprava predpokladá a upravuje. Zásah súdu do zmluvných vzťahov aplikáciou § 301 Obchod. zák. je postupom výnimočným a jeho použitie je na mieste len v odôvodnených prípadoch, ak sa výška pokuty javí ako neprimerane vysoká. NS SR v rozsudku 2Cdo /172/2007 zo dňa 30.9.2008 dospel k záveru, že z pohľadu primeranosti výšky zmluvnej pokuty je totiž namieste hodnotiť inak zmluvnú pokutu dojednanú vo forme pevne stanovenej čiastky a zmluvnú pokutu dojednanú formou určitej sadzby za stanovenú časovú jednotku. Pevne stanovenú zmluvnú pokutu vo výške trojnásobku zabezpečenej čiastky by bolo zrejme pri súčasnom zohľadnení všetkých okolností daného prípadu považovať za neprimeranú právnom, s ohľadom na pomer medzi hodnotou zabezpečenej pohľadávky a výškou zmluvnej pokuty, ktorú by bol dlžník povinný zaplatiť veriteľovi len za niekoľko dní omeškania. Rovnaké kritérium však nemožno dobre použiť, ak dosiahne celková výška zmluvnej pokuty trojnásobku zabezpečenej pohľadávky v dôsledku dlhodobého omeškania dlžníka, tu výška zmluvnej pokuty plne závisí od doby, po ktorú si dlžník svoju zmluvnou pokutou zabezpečenú povinnosť neplní – čím dlhšia je doba omeškania, tým vyššia je zmluvná pokuta. Inak povedané, neprimeranosť zmluvnej pokuty nemožno usudzovať z jej celkovej výšky, ak je dôsledkom dlhodobého omeškania a s tým spojeným navyšovaním o inak primeranú dennú sadzbu zmluvnej pokuty.

45. V danom prípade konečná výška zmluvnej pokuty v celom rozsahu závisela na dĺžke doby, v priebehu ktorej si žalovaný nesplnil svoju povinnosť ku ktorej sa Zmluvou o dielo v spojení s jej dodatkami zaviazal. Výsledná výška zmluvnej pokuty v danom prípade je tak dôsledkom relatívne dlhej doby, ktorá uplynula odo dňa, kedy mal žalovaný dielo vykonať a odovzdať. Žalovaný mohol zabrániť rastu celkovej výšky zmluvnej pokuty tým, že by v čo najkratšom čase splnil svoju povinnosť zhotoviť dielo, na ktoré sa zmluvne zaviazal, preto na uvedenú námietku žalovaného neprihliadal.

46. K vznesenej námietke premlčania, žalobcom uplatneného nároku žalovaným súd udáva, že Zmluva o dielo zo dňa 26.9.2013 od ktorej žalobcovia 1), 2) odvodzujú svoj nárok voči žalovanému napriek

tomu, že bola uzatvorená podľa § podľa § 536 a nasl. zák.č. 513/1991 Zb. – Obchodný zákonník je zmluvou spotrebiteľskou , nakoľko ju žalobcovia 1,2 uzatvorili ako fyzické osoby spotrebiteľia , ktorí nekonali pri jej uzatvorení v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaný ako dodávateľ pri zhotovení diela ju uzatváral v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti (§ 52 ods. 1,3,4) Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) Zmluva o dielo uzatvorená medzi žalovanými 1,2 a žalobcom bola dojednaná individuálne. Žalobcovia 1,2 mohli ovplyvniť jej obsah a nejedná sa o formulovanú vopred pripravenú zmluvu, ktorú žalovaný ako dodávateľ uzatvára s veľkým počtom spotrebiteľov. Táto zmluva neobsahuje ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcov ako spotrebiteľov (§ 53 ods. 1 až 5 OZ) . Medzi žalobcami 1,2 a žalovaným ako vyplýva z čl. IX. bod 9.2. Zmluvy o dielo, došlo k vzájomnej dohode, že pokiaľ nebolo v zmluve dojednané inak, riadia sa práva a povinnosti zmluvných strán , ako aj právne pomery z nej vyplývajúce, vznikajúce a súvisiace , zákonom č. 513/1991 Zb. Uvedená možnosť vyplýva aj z ustanovenia § 262 Obchodného zákonníka. Nakoľko sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy zo Zmluvy o dielo ako aj právne pomery z nej vyplývajúce z nej vznikajúce , s ňou súvisiace a týkajúce sa jej sa budú spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka, súd pri skúmaní námietky premlčania žalobcami uplatneného nároku na zmluvnú pokutu skúmal dobu premlčania podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Podľa § 397 Obch. zák. ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky. Aplikácia tohto zákonného ustanovenia, čo sa týka doby premlčania nie je v neprospech žalobcov 1), 2) , ktorí sú spotrebiteľmi (§ 52 ods. 2 OZ) . Žaloba žalobcov 1), 2) bola na Okresný súd Banská Bystrica podaná dňa 27.8.2018 (viď. potvrdenie čl. 18 spisu). Predmetom sporu sú zmluvné nároky na zaplatenie zmluvnej pokuty za čas od 19.10.2014 do 23.3.2015 a penále za čas od 16.9.2014 do 18.10.2014 . Z uvedeného je zrejmé, že ku dňu podania žaloby – t.j. 27.8.2018 neuplynula žalobcom 4 ročná premlčacia doba . Nároky žalobcov 1), 2) nie sú z tohto dôvodu premlčané a námietka žalobcu o premlčaní ich nároku je nedôvodná.

XX. Žalovaný si voči žalobcom v tomto konaní započítal svoju pohľadávku z faktúry č. FO0182014 vyhotovenej dňa 20.9.2014 a splatnej dňa 27.9.2014 v sume 5.000.- € s prísl. za zhotovenie komína a vnútorných priečok a taktiež na pojednávaní dňa 9.8.2014 uviedol, že si k vyššie uvedenej pohľadávke žiadajú započítať ešte ďalšie práce a to za vyhotovenie krovu a iné stavebné práce, ktoré na stavbe žalobcov vykonali .

48. Žalovaný si najskôr faktúrou č. FO0182014 voči žalobcom 1), 2) započítal svoju pohľadávku vo výške 5.000.- € za zhotovenie komína a interiérových priečok, ktorá mala byť splatná dňa 27.9.2014. Vykonaným dokazovaním mal súd zistené, že žalovaný ku dňu 20.9.2014 (deň vystavenia faktúry) a ani ku dňu 27.9.2014 (deň splatnosti faktúry) práce, ktoré si mal uvedenou faktúrou účtovať, nevykonali. Jednostranným právnym úkonom možno započítať len existujúcu pohľadávku , v tomto konaní však nebolo zo strany žalovaného preukázané, že ku dňu 27.9.2014 jeho pohľadávka voči žalobcom 1), 2) existovala, preto súd jej započítanie v tomto konaní vykonať nemohol.

49. Pokiaľ ide o žalovaným uplatnenú ďalšiu pohľadávku na započítanie voči žalobcom 1) , 2) a to za zhotovenie krovu a iných stavebných prác , súd k uvedenému udáva, že forma právneho úkonu započítania nie je predpísaná, musí však spĺňať všeobecné náležitosti stanovené v § 34 a nasl. Obč. zák. a z jej obsahu musí byť zrejmé, aká pohľadávka a v akej výške sa uplatňuje na započítanie proti pohľadávke veriteľa. V tomto konaní však žalovaný jednoznačne a určito nešpecifikoval v akej výške si voči žalovaným 1) , 2) uplatňuje pohľadávku voči žalobcom 1), 2) za vyhotovenie krovu, a za ktoré ďalšie stavebné práce okrem krovu a v akej výške si ešte uplatňuje náhradu. Súd pri stanovení výšky odmeny za zhotovenie krovu a ďalších stavebných prác nemohol vychádzať z ceny dohodnutej medzi žalobcami 1), 2) a žalovaným v bode 2.5. písm. d) Dodatku č. 10 4. v sume 4.850.- € , nakoľko zo strany žalobcov 1), 2) došlo dňom 23.3.2015 k platnému odstúpeniu od Zmluvy o dielo. V dôsledku odstúpenia žalobcov 1, 2 od Zmluvy o dielo, zanikli všetky práva a povinnosti zmluvných strán s výnimkou práv a povinnosti v zmysle ust. § 351 ods. 1 Obch. zák. a nároku na zmluvnú pokutu § 302 Obch. zák. Nároky zhotoviteľa (žalovaného) voči objednávateľom (žalobcom 1,2) sa v tomto prípade spravujú ust. § 544 ods. 1 Obch. zák. Žalovaný s poukazom na ustanovenie § 544 má nárok voči žalobcom na úhradu toho o čo sa žalobcovia (ako objednávateľia) zhotovením veci obohatili. Výška bezdôvodného obohatenia však nebola v tomto konaní preukázaná a ani žalovaným uplatňovaná, preto nemohlo byť ani návrhu žalovaného vyhovené. Ak by si aj žalovaný voči žalobcom 1), 2) uplatňoval nárok na zaplatenie finančnej náhrady z titulu bezdôvodného obohatenia, tento nárok si uplatnil až na pojednávaní dňa 17.3.2023 (t.j. viac ako 8 rokov po odstúpení žalobcov 1), 2) od zmluvy o dielo) aj s prihliadnutím na námietku

premlčania vyslovenú z opatrnosti žalovanými 1) ,2) je s poukazom na ustanovenie § 107 ods. 1 Obč. zák. jeho nárok premlčaný.

50. Súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, že konanie žalobcov 1), 2) je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko žalobcovia 1), 2) mu nezaplatili za stavený materiál a vykonané práce za zhotovenie interiérových priečok (pozn. súdu. ktorých zhotovenie žalovaným nebolo v konaní preukázané) a za vybudovanie komína či krovu (ktoré práce preukázané boli) a ešte si voči nemu uplatňujú aj zmluvnú pokutu z týchto dôvodov: V konaní bolo preukázané, že žalovaný sa dostal so zhotovením diela pre žalobcov 1) ,2) do omeškania a ku dňu 18.10.2014 dielo nevykonal. Z tohto dôvodu vznikol žalobcom 1), 2) nárok na dohodnutú zmluvnú pokutu v nimi uplatňovanej výške. Pokiaľ ide o bezdôvodné obohatenie, ktoré na strane žalobcov vzniklo za dodaný stavebný materiál a vykonané práce žalovaným k uvedenému súd udáva, že žalovaný si mohol po odstúpení od zmluvy žalobcami 1), 2) vyčísliť svoje peňažné nároky, ktoré mal voči žalobcom a aj si ich voči nim uplatniť. Ak si ich preukázateľne neuplatnil, nemôže sa dovolávať na dobré mravy a žiadať, aby jeho nečinnosť reparoval súd. Tvrdenie žalovaného, že medzi ním a žalobcom 1) došlo niekedy v mesiaci apríl – máj roku 2015 k stretnutiu, kde sa dohodli, že si žalobcovia 1) ,2) nebudú voči žalovanému uplatňovať zmluvnú pokutu a následne si žalovaný nebude fakturovať náhradu za vyhotovenie krovu rovnako nemal súd v tomto konaní preukázané (žalobca 1) ju výslovne poprel). Toto tvrdenie je založené len na tvrdení konateľa žalovaného N. E. a jeho syna M. N. E., ktorý v konaní vypovedal vždy v prospech žalovaného, či čo sa týka tvrdenia žalovaného, že komín a interiérové priečky žalovaný vyhotovil do 20.10.2014, či tvrdenia, že žalovaný na stavbe žalobcov pracoval do konca novembra 2014 a to aj napriek tomu, že v konaní bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že uvedené pravdou nie je. Z ustanovenia § 585 ods. 1, 2 Obč. zák. vyplýva, že dohodou o urovaní môžu účastníci upraviť práva medzi nimi sporné alebo pochybné. Ak bol záväzok medzi nimi zriadený písomne, musí sa dohoda o urovaní uzavrieť písomne. Žalovaný v konaní písomnú dohodu o urovaní súdu nepredložil. Ak by aj takáto dohoda medzi nimi bola ústne uzatvorená s poukazom na ustanovenie § 40 OZ by sa jednalo o dohodu neplatnú.

51. Žalovaný na preukázanie svojho tvrdenia, že zhotovil pre žalobcov komín a interiérové priečky ku dňu 20.9.2014 žiadal vykonať ďalšie dokazovanie a to vyžiadanie faktúr od žalobcov za vykonané práce (stavebný dozor) M. F., predloženia Zmluvy o dielo od firmy VAM Invest, projektovej dokumentácie rodinného domu žalobcov , vypočutie konateľa spoločnosti VAM Invest a žalobkyne 2) , ktoré návrhy na vykonanie dokazovanie súd zamietol a to jednak z dôvodu, že neboli tieto návrhy žalovaným produkované včas (žalovaným boli navrhnuté až dňa 24.5.2023 , t.j. 5 rokov po podaní návrhu), hoci žalovaný čo sa týka výsluchu žalobkyne 2) , či predloženia projektovej dokumentácie rodinného domu , či Zmluvy o dielo od firmy VAM Invest, či výsluch konateľa tejto spoločnosti mohol navrhnuť už v podanom odpore, či neskôr v čase pred rozhodnutím odvolacieho súdu. Pokiaľ ide o výsluch žalovanej 2) ako je zrejmé k tohto konania , táto nikdy so žalovaným nekonala, na stavbu nechodila, teda ani by sa k sporným skutočnostiam vyjadriť nevedela. Rovnako za nadbytočné súd považoval aj predloženie vyššie uvedených dôkazov, pretože vykonaním vyššie navrhnutých dôkazov by nebolo možné preukázať, že ku dňu 20.9. 2013 žalovaný pre žalobcov zhotovil komín a interiérové priečky.

XX. S poukazom na ustanovenie § 262 ods. 1 CSP súd rozhodol týmto rozsudkom aj o nároku na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP – t.j. podľa pomeru úspechu strán vo veci. V tomto konaní boli v celom rozsahu úspešní žalobcovia 1,2 , preto im súd voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 2 CSP v lehote do 60 dní po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

53. Dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP , pre ktoré by výnimočne žalobcom 1, 2 voči žalovanému náhradu trov konania nepriznal, súd nezistil.

Poučenie:

CA-16C/1/2019

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie.

Odvolanie sa podáva v potrebnom počte v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde v Žiline so sídlom v Žiline a s pracoviskom v Čadci. (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 C.s.p.). O odvolaní rozhodne odvolací súd, ktorým je Krajský súd Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 363 C.s.p).

Podľa § 365 ods.1,2,3 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 227 C.s.p.) Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak. Výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti alebo o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti je záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, ak bol návrh podaný v čase, keď v katastri nehnuteľnosti bola zapísaná poznámka o súdnom konaní (§ 228 ods. 1,2 C.s.p.). Vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúca povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútitel'nosti zákonnými prostriedkami. Ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. .

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z.) ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 376 ods.1 C.m.p).